

HET 1^E TEAM VOLGT HET 2^E OP DE VOET

Uitslag WSC 1 - Amstelveen 6 van 14-11-2000:

z W.Birkhoff	½ - ½	J.de Boer
w P.Wijnand	½ - ½	B.van Schalkwijk
z H.Boom	0 - 1	B.van Beckhoven
w W.Raudenbusch	0 - 1	mw. B.van Run
z D.Spel	0 - 1	T.Klop
w A.Holdorp	½ - ½	J.van Rossum
z JW.Thurkow	1 - 0	H.van Nieuwkerk
w R.Willemsen	0 - 1	M.Bartling

WSC 1	2½ - 5½	Amstelveen 6

Na dit pak slaag zal het nog veel moeite kosten om nog promotie af te dwingen.

Wim speelde een Caro-Kann die na loperruil overging in een stelling met franse kenmerken. Toen beide spelers na 24 zetten geen winstkansen meer zagen werd de vrede getekend.

Ook mijn partij ging over in een reguliere franse opening nadat ik twee maal een gambietpion had aangeboden die beiden geweigerd werden. Na 13 zetten stond zwart goed vanwege de druk op pion d4, zijn voorsprong in tijd en omdat hij zijn slechte loper via a6 had weten te bevrijden. Vervolgens kwam ik steeds iets beter te staan, maar had wel last van de opkomende tijdsdruk: wit had nog maar 12 minuten, zwart 25. Daarom deed zwart op de 24^e zet een tactisch remise aanbod, dat na enig nadenken werd aangenomen. Tijdens de analyse achteraf werd zwart in elke variant van het bord geveegd, maar de volgende dag beoordeelde mijn goede vriend Tiger 12.0 de stelling toch als gelijk door een stille zet te spelen die wij niet in onze keuzes hadden betrokken. Was daarom de uitslag dan toch terecht?

Een overbodige manoeuvre in alweer de franse verdediging en het daarmee samenhangende zetverlies en een verzwakking van de koningsvleugel, drongen Harry in de verdediging. Het wachten is dan alleen nog op de echte fout en die kwam op de 24^e zet, waarna zwart 2 centrumpionnen kwijt raakte, hij speelde nog de 40^e zet door en gaf toen op.

Werner probeerde zijn geluk ook eens in het Blackmar-Diemer gambiet, maar zijn tegenstander nam het geschenk niet aan en schoof zijn pion door naar e3. Na de laatste zet op het notatieformulier was de partij nog ongeveer in evenwicht dus ik vermoed dat de klok hem uiteindelijk verslagen heeft.

De jaren gaan nu toch echt wel tellen bij Dick, het is niet zozeer dat hij op de 21^e zet iets van zijn voordeel weggeeft of zelfs dat hij vier zetten later een stuk wegblunderd, maar dat hij denkt vanwege die 21^e zet de partij verloren te hebben.

Ton kwam zwaar in tijdnood, maar zijn tegenstander gelukkig ook, zodat in een potremise stelling niemand meer op winst durfde te spelen.

In een koningsgambiet kwam Jan Willem niet goed uit de opening, hij moest zelfs een kwaliteit geven maar kreeg daar wel een gedekte vrijpion in het centrum plus het initiatief voor terug, bovendien stond de toren op h1 voorlopig buitenspel. Dat voordeel verwaterde toen de toren kon worden 'bevrijd', maar de stelling bleef onduidelijk en vereiste uiterste concentratie van beide spelers. Het was wit die uiteindelijk bezweek onder de druk.

Ruud had tegen het einde van de partij nog 15 minuten over en zo'n 12 minuten meer op de klok

dan zwart. Hij had in het eindspel echter een belangrijke pion minder en liet zich meeslepen in de tijdnood van z'n zenuwachtige tegenstander die er meermaals op aandrong dat wit WEL alle zetten moest noteren. Toen hij nog een pion weggaf en promotie niet meer verhinderd kon worden gaf hij op, hoewel er nog wel even gespeculeerd had kunnen worden op winst m.b.v. de klok, maar we hadden toen de match al verloren.

Peter Wijnand